

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Nemčija in Kitaj.

S teatraličnim hrupom uprizorjena nemška ekspedicija na Kitajsko, katero vodi cesarja Viljema brat, princ Henrik, je obrnila na se pozornost vsega sveta, ker je jasno, da je največjega političnega in komercialnega pomena ter svedoči, da se čuti Nemčija pripravljena, začeti tekmovanje s največjimi svetovnimi državami.

Nemška industrija se je tokom zadnjih 25 let nesušno razvila in je začela uspešno konkurirati angleški, francoski in belgijski. Ta konkurenca pa je težka, največ zatragadelj, ker Nemčija nima kolonij, kamor bi mogla pošiljati svoje izdelke, kakršne kolonije imajo druge svetovne države. V zvezi temu je nemška trgovina otvorila nemški industriji široke pokrajine, koder konkurira s drugimi državami, in zlasti je pridobila snatne zveze s Kitajsko, da si nasprotujejo tu angleški, ruski in japonski interesi.

Pred kratkem so bili na Kitajskem ubiti nekateri nemški misijonarji. Nemčiji je bilo to dobro došli povod, da sasede pristan Kio Čau, katerega lega je zasjo največje važnosti. Zasedla je ta pristan svedoča samo začasno, kakor pravi, namreč za toliko časa, da dčbi zadovoljenje in odškodnino, toda nihče ne dvomi o tem, da se hoče stalno utaboriti v Kio Čau u, ker bi imela tu močno in sameljivo postojanko, s katero bi si pridobila velik upliv na Kitajsko in bi mogla srečno in izdatno pospeševati razvoj nemške trgovine na Kitajskem. Povrh dobi tudi važno pozicijo, veld katere bi se mogla vmešavati v vsak konflikt, ki bi se rodil na vstoku, ker bi prišla v sosedstvo Rusije in Japonske.

Kitajci se nemškim naklepom ne bodo dosti ustavljali in če se Nemčija za stalno polasti Kio Čau, jej tega ne bode branila, ker nima toliko moči. Če Nemci hočejo, je Kio Čau njihov in nihče ne bo resno poskušal jih od ondot pregnati.

Rusiji in Japonski to svedoča ni všeč, še manj

pa Angleški, kateri je nemška konkurenca skrajno nadležna, valic temu pa se ni bati konflikta, zlasti ker sta Rusija in Japonska takoj uganili, kako paralizovati pomen nemške nastanitve v Kio Čau u.

Japonska je sklenila, da na noben način ne zepusti pristana Vaj-Haj-Vaj, kateri je v njenih rokah izza sadoje japonsko-kitajske vojne, Rusija pa je zasedla pristan Port Artur, kateri je zasjo večje važnosti, kakor sam Carigrad. Port Artur so vrata v Sibirijo in ta vrata ne smejo priti v druge roke, ako neče Rusija, da jej bo zaprt izhod iz širne Sibirije na Veliki ocean. Od Port Arturja je najkrajša pot v Peking in veld tega je gospodar Kitajske tisti, čigar zastava tod vira.

Pomen nemške nastanitve na Kitajskem je s tem paralizovan. Z akupacijo Kio Čaua je Nemčija sicer pridobila važno in njej jako koristno postojanko, veld katere se razvije nemška trgovina na vzhodu gotovo jako snatno, in veld katere se b da mogla oglašati pri vseh sporih mej interesovanimi državami, ali odločilnega upliva na Kitajsko vender ne zadobi.

V zvezi temu ni podcenjati korake, kateri je storila Nemčija, kajti ta korak priča, da čuti Nemčija v sebi moč in poblic, postaviti se v isto vrsto s prvimi svetovnimi državami in se z njimi boriti za prvenstvo. Ekspedicija v Kio Čau kaže, da bode Nemčija skušala zavladati v daljni bodočnosti po vsem svetu.

V Ljubljani, 20. decembra.

Tržaški „Piccolo“ je pisal nedavno: V državi, kakoršna je Avstrija, v kateri je več narodnostj. se vpoštevajo samo tiste, ki znajo imponirati s močjo narodne sloge; druge, mlačne, spatične, indiferentne, niso vpoštevane in nič, ampak so le vinogradi, v katerih imajo trgatve — drugi. Medre basede, žal, da za Slovence ne veljajo, kajti klerikalci sloge niti ne marajo ter si ustanavljajo nalašč „dihurje“ v ta namen, da delajo

neprestano neslogo in izzivajo strastne osebne boje; kadar pa govoré o „slogi“, mislijo le na to, da bi se uklonili vsi Slovenci njihovemu, klerikalnemu žezlu, ki je nevaren ne le obstanku naše narodaosti, nego tudi vsakemu kulturnemu napredku. „Sloge“, ki pomeni duševno temo, reakcionarstvo, smrt svobodomiselnosti in poseumljenje naroda do stopinje Tirolcev, take „sloge“ pravi narodnjak in naprednjak ne bo nikdar želel, saj z njo bi ne imponirali nikomur.

V hrvatskem saboru je bil v soboto nagodbena provizorij po drugim in tretjem čitanju sprejet. Ves odpor požrtvovalne opozicije je brezuspešen — Radi izključenja dr. Potočnjaka iz 70 sej vlada mej hrvatskimi opozicijskimi poslanci in velilci veliko razburjenje. Po pravilniku je možno izključiti poslanca k večjemu le iz 60 sej. Zato hoče opozicija doseči, da se izključitev Potočnjaka prekliče. Pri razpravi o indementitetni predlogi so govorili doslej trije opozicijski proti, sekcijski šef Kraičević pa za predlogo.

Radikalni vodja kmetske srbske stranke, Ranko Tajčić, je pobegnil preko srbske meje v Črnogoro prav v tistem trenutku, ko so ga hoteli zapreti. V cecaškem procesu proti vodji hajdukov. Brkiču in tovarišem je bil Tajčić oproščen, da si je izpovedalo mnogo prič, da je Brkič umoril ignanega črnogorskega učitelja B. konića po naročilu Tajčića in so dokazovali, da je Tajčić zarotnik proti srbskemu kralju Aleksandru. Sodniki so bili pač radikalci! Zato je vlada odredila novo sodišče z novo preiskavo proti Tajčiću, ki je velik sovražnik Avstrije. Tajčić je utekel, a srbska vlada bo bržčas diplomatičnim potom zahtevala na Cetinju, da se nevarni Tajčić izroči srbskemu sodišču.

Grška zbornica je sprejela v prvem, drugem in tretjem čitanju definitivno mirovno predlogo. Deljannis ni ugovarjal, a Ophileto je dalval predlogo krivično in njega sestavitelje eramoto demo-

LISTEK.

Petindvajsetletnica „Glasbene Matice“.

III.

Zanimiv je pogled na hiše, v katerih je bivala glasbena šola. Svoje prvo pribežališče je našla v skromi hišici Premkove hiše v Gradščici, katero ji je prepuštil hrčmar „pri vrtrariji“; od tam je šla za nekaj časa v Drenikovo stanovanje v Souvani hiši (na Kongresnem trgu) in od tod v „Citalemo“. Is te se je preselila na Breg št. 3, z Brega v Permetovo hišo v Špitalski ulici, iz te v Virantovo hišo, pa zopet nazaj v Permetovo hišo. Ko je Filharmonično društvo sezidalo svojo „Tonhalle“, prevzela je „Gl. Matica“ nje prestore (za pet let) v knežjem dvorcu, katere je pa morala po potrebi zopet zepustiti ter se preselila v Cojzovo hišo, najprej v Križevniški ulici in potem na Bregu. Dne 3. novembra 1896. pa se je nastanila v novi društveni hiši v Vegovi ulici. Od teh preselilij stoji bistveno neispremenjeni samo še hiša na Bregu in Virantova hiša. Po lastnem domu je „Glasbena Matica“ že davno hregenela; najprej je (l. 1888.) nameravala kupiti v Sokolom nekdanje „Igrišče“; leta 1893. pa je po prizadevanju g. I. Vencajza kupila od Baurovih dedičev hišo št. 8 v Gosposki ulici, katero je pa potres razdjal. V gornjem delu nove hiše v Vegovi ulici je zdaj šola „Glasbene Matice“ v Gosposki ulici pa višja dekliška šola.

Tretja točka „Glasbene Matice“ programa je prirejanje koncertov. Skromni početek temu so bile javne skušnje s programom (prva 9. marca 1884). Prvi večji javni nastop v koncertni dvorani je bil dne 8. julija 1888. s sodelovanjem gg. Fr. Pogačnika, Blaža Fišerja, za ta slučaj sestavljenega zbora i. dr. prirejena akademije, ki je poleg znatnega gmotnega uspeha imela moralni upliv, da je pozornost pevcev obrnila na „Glasbeno Matice“. Sosebno rajni dr. Gross je kot odbornik s prav Katonovo vztrajnostjo vedno naglašal potrebo ustanovitve Matičnega pevskega zbora. In res, sreča je nanesla, da se je l. 1891. razšel dotedanji čitalnični pevski zbor ter se z večino svojih članov pridružil „Glasb. Matici“ kot nje pevski zbor. Prvi koncert, pri katerem je sodeloval novi „pevski zbor Glasbene Matice“, je 18. aprila 1891. vodil g. dr. Fr. Gross, ki se je pa kmalu nato službeno preselil v Idrijo ter je tam veld nesrečnega slučaja prerano umrl (2. febr. 1892.).

Na njegovo mesto je kot zborovodja prišel z Dunaja g. Matej Hubad, ki je s brzim pogledom spoznal situacijo, spopolnil moški z ženskimi zborom, znal pevce navdušiti za svoje idejale in za umetniški trud ter se z njimi s burnim vzletom povzdignil do najvišjih koncertnih nalog. Že prvo leto je izvežbal zbor toliko, da je mogel z njim prirediti a-capella-koncert z zgolj Gallusovimi skladbami. S tem sta kapelnik in zbor pokazala, da sta vsaki ulogi kos.

Ko se je leta 1872 ustanovila „Glasbena Matica“, prinesla je „Leipz. allg. Musikzeitung“ iz Ljubljane dopis ob ustanovitbi novega društva ter je tudi o njem poročala, da namerava prirediti vzornih koncertov (Masterconcerte). Tisti čas v Ljubljani izhajajoči nemški list se je tej obljubi rogal. No, zdaj je prišel čas, ko je Hubad uresničil Valentino proročanje. Vsem je še dobro znano, kakšne uspehe je imel g. Hubad s svojimi koncerti v Ljubljani in s kakšnim navdušenjem so l. 1896. njega in njegov zbor slavili prvi dunajski glasbeni strokovnjaki ter ju v vzgled etavili Dunajcem. Kljub temu je gosp. Hubad čutil potrebo, da se še višje umetniško izobrazi za mnogostranske umetniške smeri, katere si je stavil, in s ponosnim zaupanjem ga pričakujeta „Glasbena Matica“ in nje zbor.

Od leta 1891/2. je pevski zbor „Glasbene Matice“ pod g. M. Hubadom in g. Čerinom priredil 26 koncertov (mej njimi 2 dobrodelna na Dunaji) ter je sodeloval pri 5 dobrodelnih akademijah; učitelji so priredili 5 glasbenih večerov in zbor 2 velika pevaka večera s programom.

Veliko je storila „Glasbena Matica“; veliko in mnogovrstnega truda pa je še čaka. Nje delo je namenjeno vsemu narodu, a pravo spoznanje za njene smotre morajo imeti samo razumniki. Naj store vsaj ti svojo domorodno dolžnost, kakor jo ne umerno in z jasnimi razumom za svoje cilje izvršuje „Glasbena Matica“.

B.

vine. Sultan je pogodbo že podpisal, in tudi pogodbo s podpisom kralja Jurija pripelje posebna grška ladja te dni v Carigrad. S tem je mir sklenjen, dasi nova meja še ni končno določena in dasi zakonski načrt o finančni kontroli še ni dogotovljen.

Rumunski ministerski predsednik, Sturdza je govoril pri debati o adresi tudi o zunanji politiki Rumunije ter poudarjal dobre razmere z Avstrijo, Bolgarijo in Srbijo, ter izražal zadovoljnost radi alijanse Rusije z Francijo in Avstro-Ogrsko. Zjedinjo pa je naglašal, da Rumunija ni balkanska dežela, nego da sodi v evropsko družino, ter podpira velevalisti vzdrževati evropski mir.

Filipini so zopet pokorni. Aguirre, najvišji vodja ustave, je dal ukaz, da se vsi ustaši podajo ter odložijo orožje. Vseled tega je zavlada v Španiji velika radost. Madrid je bil celo razsvetljen. Utanek je bil jako krvav in dolgotrjen. Izvala sta ga kruta vlada Špancev, pa odpor proti izrednemu uplivu mehikov. Upati je, da se bo poslej vladalo drugače.

Dopisi.

Z Dunaja, 16. decembra. Prihodnje leto bode trideset let preteklo, odkar so si tedanji dunajski slovenski visokošolci osnovali v daljnem, tujem mestu društvo, katero naj bi jim bilo od sedaj nekako središče, kjer bi se v mesečnem spoznavanju pripravljali vsestranske za bodočo svoj poklic, kjer bi se učili, ločeni od doma, za najvišje vzore, za narodno prosveto, ter za ideje napredka. Od istih dni deluje akad. društvo „Slovenija“ v duhu teh idej, ona stoji še danes na braniku onih vzvišenih vzorov, za katere so se navduševali svoječasi njeni početniki, njeni ustanovniki. „Slovenija“ je tudi v sedanjih časih še vedno duševno središče slovenske napredne akademične mladine, ona nudi slovenskemu dijaku najlepšo priliko, da si utrdi znanje, da se poteza za napredne ideje, za kulturno in socialno omiko slovenskega naroda. Ta kulturna misija, katero ima „Slovenija“ brez dvoma izpolnjevati, v težkih okoliščinah, v tujem in slovenskemu življenju v najnovejših časih žalibog tudi sovražnem mestu, je sicer v domovini priznana, a vendar ne v toliki meri, da bi prerinjala vso našo napredno inteligenco slovensko! Res je sicer, da imamo mnogo odličnih rojakov, ki se tudi danes še živo zanimajo za težaje slovenskih visokošolcev, za prospeh našega društva, saj je to zadnjič na nedvomen način pokazal krasno uspehi „Kersnikov večer“, a resnično je tudi, da „Slovenija“ zadnja leta nekako izgubava simpatije merodajnih krogov slovenskih iz vzrokov, katerih ne moremo tukaj nadrobno navajati, katere pa so v istini, deloma bili zakrivali slovenski akademiki sami! Neki predsodki o slovenskem dijaštvu v obče, in o „Sloveniji“ posebej, ukoreninili so se v domovini, kateri pa so morebiti popolnoma krivi, in ne utemeljeni. Za trdno upamo in popolnoma smo uverjeni, da si bode „Slovenija“, zlasti pod spretnim vodstvom svojega sedanjega predsednika, zopet pridobila one simpatije, katere je uživala v prešlih časih. Tudi je boj, katerega bojujemo Slovani v sedanjih kritičnih časih, ta boj opaja s prav po posebno tudi v dunajskem dijaškem življenju, kjer smo Slovani ravno v zadnjih tednih morali doživeti mnogo poniževanja, mnogo provokacij od strani naših nasprotnikov. Ti kritični časi zahtevajo pa zlasti od slovenskih visokošolcev, da nastopijo tudi tudi oni jedenkrat v večjem obsegu na zunaj, ter pokažejo, da so tudi oni zmožni dostojno reprezentirati čast slovenskega imena, dasiravno so sinovi „einer minderwertigen Nation“. Uvaževaje vse te okoliščine, sklenila je „Slovenija“ prirediti letošnji predpust koncert s plesom, da na ta način prido bi ugled tudi mej širšimi krogi ter tako dokumentuje, da slovenski akademiki nikakor ne zaostajajo glede nastopa za visokošolci nemške narodnosti, kateri z nekakim preziranjem gledajo na nje. Potrebno je to tembolj, ker vsa druga akademična društva prirejajo leto za letom sijajne plesne, na katerih se zbira cvet dunajskih Slovanov. Moralni uspeh, katerega pridobi „Slovenija“ s tem nastopom, je zagotovljen, kajti i tukaj se bode pokazala slovenska solidarnost, a tudi materialno se bode ta poskus obnesel, ako nas zlasti slovenska inteligenca v domovini podpira pri tem koraku, katerega smo primorani narediti vseh nastalih okoliščin, vseh razmer, v katerih dejanski živimo. Naj se nam ne čita, da je tak nastop nepotreben, da lahko svoj namen dosežemo drugim putem! Istina je, da današnja „Slovenija“ deluje na vseh poljih, da se slovenski visokošolci skušamo poleg svojih študij na univerzi strokovno izobraziti v različnih strokovnih klubih. Saj imamo mej drugimi „slovetveni“, naravoslovni, filološki in juridični klub, saj imamo bogato knjižnico, za katero smo žrtvovali zlasti v zadnjem času obilo, a na drugi strani moramo tudi gledati na socialno družbeno oliko, na zunanji nastop, katerega važnosti nam ni potreba še posebej poudarjati. Želimo, da se današnje vrstice ne tolmačijo morebiti napačno, od strani naprednega, inte-

ligatnega slovenskega občinstva pa se nadejamo, da nas po močeh podpira pri našem stremeljenju, katero naj slov. narodu na Dunaju ohrani oni socialni ugled, ki si ga je, zlasti po koncertih „Glasbene Matice“, v istini pridobil tudi mej takojšnjimi neslovenskimi krogi i v sedanjih kritičnih časih! F. Š. je.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. decembra.

— († Fran Kočvar.) Gospod predsednik deželne sodišča je včeraj popoldne umrl. Ž njim izgubilo je to sodišče spretnega voditelja, kojega bode ravno v ti dobi, ko se vpeljuje nova civilna pravda, tembolj pogrešilo. Slovenski narod ž njim ni izgubil mnogo. Dasi rojen v priprosti strojarski hiši na Vrhniki, pripadal je tudi mej tiste slovenske može, ki v svoji obitelji ne poznajo drugega, nego nemščino, ter vzgajajo otroke v nemškem duhu. Nekdaj, ko je tičal še spodaj pri prvem klinu lestve, po kateri je potem hitel brez navpik, zahajal je v znano Costovo čitalniško družbo, in ljubljanski Slovenci so od njega veliko pričakovali. To pričakovanje pa se ni izpolnilo. Kočvar je pri bistri svoji glavi kmalo sprevidel, da birokratu slovensko mišljenje ne koristi, in zatoraj ga je z lahko vestjo odložil. Kar je predsedoval deželnemu sodišču v Ljubljani o tem mišljenju ničesar nismo opazili, pač pa se je pri vsaki priliki kazal nasprotnika slovenskosti pri justičnih uradih, in strogo je postal na to, da se njena raba kolikor le mogoče omaji. Vedno se je tresel za nemški notranji uradni jezik, in Bog ne daj, da bi bila tja zašla le majkronnejša slovenska piščica. Znano je, kako smešno strastjo je v tem pogledu prisilil sodne slugo, da morajo svoja poročila pri eksekucijah vedno le v nemškem jeziku oddajati, dasi ti slugo največkrat nemščine niti polovičarsko pravilno psati ne umejo. Ali notranji uradni jezik je bač zahteval taka poročila! Kot jurist bil je Kočvar visoko čislán, kot uradnik pa delavec, ki se je skorsj noč in dan pehal in trudil v svoji pisarni. V drugem pa še jedenkrat naglašamo, da slovenski narod, v kojega sredi se je rodil, ž njim ni izgubil mnogo, ker se ravno v ničem niso spolnile tiste nade, koje je gojil v svojem času glede Kočvarja dr. Costa. Včeraj je umrl, ali ne deblo slovenskem bil je že dolgo časa — suha veja!

— (Občinski svet) imel bode v torek dne 21. decembra t. l. ob 5. uri popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskoga ulicah izredno sejo. Ko bi se v jedai seji ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bode seja v sredo dne 22., eventualno tudi v četrtek dne 23. decembra t. l. ob 5. uri popoldne. Dnevni red: Predsedstva poročila. Čitanje in odobranje zapisnike zadnje seje. Stavbna odseka: o določitvi stavbne črte pri hiši J. koba Kanije na cesti v mestni log; o določitvi nivelov za Gospodke in Vegove ulice ter za Valvazorjev trg. Finančnega odseka: o nasvetih županovih glede praznovanja vladarske petdesetletnice cesarjeve; o proračunu mestae blagajnice za leto 1898. in pa fondov, katere uporablja mesto; o uradovanji mestnega magistrata v dobi od 22. dne junija 1896 do 30. dne novembra 1897. Stavbenega odseka: o oddaji mizarskih del in dohavi hrastovih deščicnih tal pri zgradbi poslopja meščanske imovine; o oddaji ključarskih del pri istem poslopju; o oddaji steklarskih del pri isti zgradbi; o oddaji dimnikarskih del pri mestaih in v magistratni okrbni stoječih poslopjih; o kolavdaciji uravnanja ceste na Hauptmanici; o določitvi stavbne črte v okolici „Zatiškega dvorca“, na Starem trgu; o prošnji upravnega sveta otroške bolnice za odpravo sanitarnih nedostatkov v Strelških ulicah. Šolskega odseka: o oddaji treh mestnih ustanov za učence obrtnih strokovnih šol v Ljubljani; o porabi dotacije za vzdrževanje šolskih delavnic v II. mestai deški šoli v letu 1896/97.; o prošnji ravnateljstva mestae ljudske šole na Barji glede ureditve šolskega vrta; Kuratorija mestne višje dekliške šole predlog o uravnavi službnih prejemkov nadzorovalni dami. Volitv odseka petorice, kateremu bode naloga izvesti pogajanja glede premetitve pokopališča. Personalnega in pravnega odseka: o oddaji službe začasnega blagajničnega asistenta; o oddaji službe magistratnega sluga prve vrste. Finančnega odseka: o priznanju nagrade za pisnikarjema: občinskega sveta in raznih odsekov; o županovem predlogu glede izrecila priznanja nekaterim mestnim uradnikom za izredno marljivo službovanje; o prošnjah za predjume. Direktorija mest-

nega učiteljskega sakupa; o proračunu upravnih stroškov za leto 1898.; o predlogu upravnega ravnateljstva glede mitnine prostih mestaih vožnjaj.

— (Repertoar slovenskega gledališča.)

Jutri nastopi gospa Borštnikova drugič na našem odru, in sice: v prihljubljenem igrokazu „Črček“, v katerem bode igrala ulogo Stana. Dodim je v „Doma“ igrala svojo ulogo v hrvatskem jeziku, ker je bila to dolina hrvatskemu gledališču, čigar člen je, igrala bode v „Črčku“ v slovenskem jeziku.

— (Slovensko gledališče.) Nedavno tega je veliki angleški igralec Irving v „Fortnightly Review“ obelodanil članek, v katerem je protestoval proti skoro občnemu nazoru, da dramatiška umetnost ni prava umetnost, v tistem smislu, kakor slikarstvo, kiparstvo itd., ker predstavlja samo to, kar so drugi ustvarili. Opozarjal je na to, da tudi slikar ali kipar le posnema naravo, da sta tudi Paganini in Liszt le podajala to, kar je bilo že ustvarjeno, a kakor je pri vseh teh umetnostih prva stvar, da se poglobé v svoj predmet in ga vnovič ustvarijo, tako je tudi popolni umetnik tisti igralec, kateri spozna, da je stvarjenje bistvo njegove umetnosti, ne samo avtomatično posnemanje. Irvingovim besedam je težko verjeti, kajti za preogromno vedino vseh igralcev veljajo navadno le Nitschejeve besede, da je igralec le najpopolnejša opica, a da so Irvingove besede resnične, o tem nas je v soboto prepričala gospa Borštnikova v „Doma“. Ta igra podaja gledalcu pogled v nov svet in ga preseneti. To ni igra za ljudi, ki so izdatno večerjali in bi radi marao prebavali, to ni posija za uživanje pri črai kavi, ampak igra, ki gre človeku do živcev, — če sta glavni vlogi v rokah umetnikov v Irvingovem smislu. „Magda“ se da na dva načina predstavljati, na ta, da jo smatra predstavljalka kot ulogo, v kateri je igralstvo suvereno, in poda občinstvu potpurni mišičnih bravur in sceničnih ekscesov, ker hoče le samo sebe pokazati — tako se predstavlja Magda zlasti na nemških odrih — ali na ta način, da skuša predstavljalka pogoditi bistvo predstavljanega značaja in izginiti v igri. To sledaje samre samo igralka, katera ima pesnika pokorao dušo, razum, da pojmi pesnikove namene, in svoji duši pokorao telo, samo resnična umetnica. Tako se nam je pokazala gospa Borštnikova, in s tem, da smo to komštatovali, izrekli smo odlični naši rojakinji že najvišje priznanje, katerega zamore biti dalečaa dramatična umetnica. Predstavljala je Magdo v vseh momentih živo, naravno; v njeni igri ni bilo nobene prazne geste in ni bilo ne sledu one zoperni kokerije, katere se navadne igralke ne morejo iznebiti. Gospa Borštnikova se je popolnoma identificirala s predstavljanim značajem in igrala z vpletom, s strastjo. Ona ni posamičnih prizorov raztrgala, ona ni v vsakem prizoru prednašala po jedne „števke“, kakor se prednašajo kupleti, ampak je znala zvezati vse prizore v naravno, preprosto in za to resnično in verjetno celoto ter je sategadelj tudi gledalcem pretresla dušo in srce. A gospa Borštnikove nismo pri tej priliki spoznali samo kot veliko umetnico, ampak tudi kot moderno umetnico, v tem smislu namreč, da se zna ogniti vsakemu pretiravanju, da presira cenene teatralične efekte. Naj se je veselila ali jokala, naj je ljubila, tugovala se, srdila ali besnela, vedno je bila njena igra popolnoma resnična, vedno je imel gledalec utis, da izraža resnična valovanja svoje duše. Ko je gospa Borštnikova zapustila naš oder, je bila fina, pametna in spretna igralka, sdaj smo se prepričali, da se je v Zagrebu razvila njena genijalnost in veseli smo, da smo imeli priliko se prepričati, da je postala znamenita umetnica. Občinstvo je gospo Borštnikovo, katere prekrasne in dragocene toilette so obudile občno senzacijo, odlikovalo s najlaskavejšimi izrazi priznanja, povrh pa sta jej bila pri nastopu vročena krasen šopak in velik lovorjev venec. — Izvrstnega partnerja je imela gospa Borštnikova v osebi g. Inemana, v katerem je imela priliko spoznati sovrednega umetnika redke nadarjenosti pohvaliti pa nam je tudi gospo Danilovo in gđo. Slavčev.

— (Javna tekmovalna telovadba ljubljanskega „Sokola“) se je vršila včeraj v telovadnici „Narodnega doma“ pri precejšnji udeležbi narodnega občinstva, zlasti pa slovenske mladine. Ker prinesemo strokovno poročilo o notranji in javni tekmovalni telovadbi pod zaglavjem „Slovensko Sokolstvo“, konstatujemo danes le, da se je telovadba izvršila na vsestransko zadovoljnost. Telovadbe, pri kateri je sviral oddelek vojaške godbe,

se je udeležila tudi 12 članov broječa deputacija „Gorenjskega Skola“. Zvečer pa je bil na galeriji teatralno jako živahen s kolkami zabaven večer z vojaško godbo in perjem. Izprijavljena se je pod stoloravnateljstvom staroste dr. Tavčarja marsikatera sokolska krepka in navdušena beseda; napivalo se je Gorenjskemu in Idejskemu Skolu, vadijskemu zboru ljubljanskega „S kola“, starosti, „starim gardistom“, novemu slovenskemu trgovinskemu društvu in mladini slovenski. Včer se je prav lepo obnesel tako da le obžalujemo, da moramo konstatovati brezbržnost nekaterih krogov, ki tarnajo sicer vedno radi družbene siromašnosti in socialne zaspianosti v Ljubljani, katerih pa niti pri tel. vadbi niti na večer ni mogoče videti. „Sokol“ je najuglednejše, zares hitro ljubljansko a vender demokratsko društvo; navile tmu pa se izvesta gospoda odteza celo takim prilikam, ko bi jo morala prisiliti k udeležbi že zavest narodne dolžnosti. Žal, da moramo nistati tako!

— („Slovensko planinsko društvo“) priredi v četrtek dne 23. t. m. društven zabavo večer, pri kateri bode društveni odbornik gospod profesor Iv. Macher predaval: „Čitica iz boka kotorske“. Madi odsek amaterfotografon na pravil bode razstavo po odsekih članih izvršenih planinskih slik, katere so po mnenju večakov vsekokor dovoljao izvršene. Ker je tudi slava „Planinski kvartet“ objabil sodelovati in nas s petjem rasveseljovati, opravičeno upamo na mnogo udeležbo in prijetno zabavo. — Večer se vrši v čitalniški kavarni „Narodnega doma“, pričetek ob 8. uri zvečer. Členi, njih očitelji in prijatelji se ujedno vabijo.

— (Povodom izrednega pomnoženega poštnege prometa) o božičnem času se budo od 20. do 24. t. m. posiljšale uradne ure pri tokajšnji predaji pošiljatev vožne pošte, in sicer tako, da se bodo od 8 ure jutraj do 7 ure zvečer brez premedleke vzprejemale pošiljatev. Občinstvo se zaradi tega z ozrom na svoj lastni prid, kakor tudi na to, da pošti omogoči njeno težavno nalogo leže in ugodneje rešiti, nujno povablja, da kolikor mogoče že v dopoldanskih urah ali vsaj kmalu po poludne pošiljatev na pošto prišle, ako želi, da se takoj isti dan odpršlejo. Da gredo poštee manj lažje hitreje in dalje od rok, se priporoča, zavoje obsegu, teži in daljavi pota, katerega imajo narediti, primerno trdno in trpežno napraviti in natančno in razločno nasloviti. Naslov sam naj se zapíše naravnost na papir, platno ali v kar je blago zavito; če bi pa to ne bilo mogoče, naj se naslov na pošiljatev prišije ali pa tako prilepi, da se cel naslovni listek dobro in trdno drži, nikakor pa ne zadostuje, naslov samo s pečatnim voskom napečatiti. Zelo se priporoča v pošiljatev samo pridati še drugi taki naslov, ker je potem, ako se jo odpre, pošti mogoče, dostaviti jo tudi, če se je zunanj naslovni zgubil ali pa tako zbrisal, da ga ni mogoče več brati. Žaliti je tudi, da stranke spremnice pravilao napišejo in vsebino natančno naznanijo, da se jim ne delajo ovire pri predaji. Da bode mogoče dohajajoče pošilj tve hitreje dostavljati, se posamezne stranke kar najuludneje prosijo, dostavljalec pošiljatev kolikor mogoče hitro in nemudno odpraviti, t. j. hitro podpisati oddajne listke in poravnati poštne pristojbine, kajti vsako tudi najmanjše zamdržavanje zavira občutno ves promet.

— (Izjava občine Žužemberk.) Velika občina Žužemberka sklenila je v seji dne 2. t. m., da se radostno pridruži drug m slovanskim občinam, koje so izrasile globoko obžalovanje radi do sedaj še nezaključanega, nedostojnega, vse meje omike prekoračujočega postopanja zastopnikov nemške narodnosti v državnem sboru. Predsedništvu državnega zbora, zlasti častitemu predsedniku, Davidu vitezu Abrahamoviczu, koji je stal kakor skala nepremakljiv, kakor hrast neupogljiv, dasi so se nanj valili najostudniši, najseurovejši napadi, pa se izreka radi toli častitega, hladnokrvnega, ravnodušnega in dostojnega postopanja najglobokejše spoštovanje in čestitanje.

— (Čitalnica Viš Glince) priredi s prijaznim sodelovanjem tamburaškega kluba „Zvezda“ na Štefanov dan dne 26. decembra t. l. v prostorih gosp. J. Trauna na Glincah veselico. Vzpored: 1) Drag. Barborič: „Koračnica“ slov. nar. pesnij, izvajajo tamburaši. 2) Volarič: „Za dom“, poje čitalniški pevski zbor. 3) Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, fantazija, izvajajo tamburaši. 4) F. S. Vilhar: „Slovenci i Hrvati“, poje čitalniški pevski zbor. 5) I. Bartl: „Što čutiš“, srbska narodna, izvajajo tamburaši. 6) Sattner: „Na planini!“ poje čital. pevski zbor. 7) M. Mayer: „Hrvateko kolo“, izvajajo tamburaši. 8) „Euo uro doktor“. Burka v jednom dejavji. 9) Prosta zabava, petje, tamburašje itd. Začetek ob 7 uri zvečer.

— (Iz Preserja) se nam piše: Čadom smo se čudili, ko ste poročali o silnih zametih snega, ko tu snega skoraj ni bilo nič. Padlo ga je komaj vsega skupaj za 10 cm, a še ta je izginil sedaj popolnoma. Sedaj imamo zopet popolnoma kopno in že skoraj suhe ceste.

— (Novi dež. glavar štajerski) „Narodni Listy“ prijavljajo naslednjo brzojavko iz Gradca:

Imenovanje grofa Elmunda Attensa dež. glavarjem namesto grofa Wurmbraunda je mej štajerskimi Slovci obudilo veliko nevoljo. Povdarja se, da se je baron Gautsch do te mere trudil obrasiti neparlamentarni značaj svojega ministerstva, da niti portfelja galškega ministra ni poveril dežlanu poslancu, ampak uradniku, na čelo dež. zbora štajerskega in dež uprave pa je postavil člana poslanske zbornice, kateri se obstrukcije ni samo udeležil, ampak jo še p. d. i. boval, in to politika, čigar strupeno neprijateljstvo k slovenski manjšini izključuje vsak modus vivendi. Fastum, da je grof Attens že bil deželni glavar, pravijo Slovenci, da ne govori zanj, ampak proti njemu, ker se v tej funkciji ni vedel, kakor se spodobi predsedniku, ki naj stoji nad strankami, ampak je stopil do najglobočjih nižin nemške nacionalnega nasprotstva. Baron Gautsch se tudi ne more izgovarjati, da je nedostajalo drugih oseb, kajti poleg Attensa je bilo primeraih kandidatov dovolj, zlasti grof Kuttulinsky, grof Ignacij Attens in grof Friderik Attams. — Tako „Nar. Listy“, katerim povse pritjamo.

— (Narodna čitalnica v Ptui) priredi na Silvestrovo društven večer s slednjim vzporedom: 1. Gledališka igra: „Bazoica v I nadstropji“. 2. Šajev prizor. 3. Tombola. 4. Prosta zabava. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Olor vabi k mnogobrojni udeležbi.

* (Sm t. Alfonza Daudeta) Veliki francoski romanišer Daudet je bil na dan svoje smrti po vsem dobre volje, sprejemal je posete ter sedel s svojo rodbino k obedu. Nakrat je vrzel žlico iz roke, zaječal in omahnil. Vse buđenje je bilo zaman: bil je v bipu mrtve R. alistična struja izgubi v Daudetu jednega najdubovijših in najplodovitejših zastopnikov. Goncourt, M. upasant, Verlaine, Daudet... vsi so že mrtvi, samo Zola stoji še kakor skala sredi viharaih navalov.

* (Največ i hotel) je brezdomno hotel Astorie v New Yorku, kateri ima šes najst nadstropij ter 1800 oken. Za najlepše plese je pripravljena „zlata dvorana“ s krasnimi mramornatimi stebri. V hotelu je tudi galerija slik ter stalno bivališče za umetnike. V hotelu more stanovati 1500 ljudi. Vseko nadstropje je samostojno ter ima svojo brzojavno in telefonsko postajo. Razume se, da ljudje ne hodijo po stopnicah v višja nadstropja, ampak se vozijo na dvigilih. Streha je pločnata ter je pokrita s celim vrtno in igriščem, na katerem se more — kolesariti. Hotel je neizgorljiv ter delan iz najbolj šega jekla. Pod hotelom je dvonadstropna klet.

* (Zmotili so se.) V južnoafriški koloniji Lourenza Marqez, kjer je vladala dalje časa huda mrzlica, so našli na cesti navidezno mrtvega pomorščaka. Kakor vse druge mrtvece, dejali so tudi njega ponoči v priprosto krsto in zjutraj naj bi bil pokopan. A ko je nadzorovalno redarstvo odprlo krsto, da pregleda še jedenkrat mrtveca, planil je ta pokonci ter omlatil redarje. Napil se je namreč le žganja, vsled česar je potem spal nekako smrti podobno spanje. Redarji so ga končno vendar le ukrotili ter ga za osem danj zaprli. Angleški konzul, v katerega službi je bil pomorščak, pa je zahteval, da „mrtveca“ takoj odpusté, ter hotel celo odškodnino. A portugalska vlada a tem ni bila zadovoljna. Po dolgem pregovarjanju so se sporazumeli; pomorščak je dal 20 gold. za pretepe ne redarje ter je bil izpuščen.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 20. decembra. Vsi tukajšnji nemškoliberalni in nemškonacionalni listi smatrajo na včerajšnjem shodu čeških zaupnih mož v Pragi vzprejete resolucije za dokaz, da ni misliti, da se v bližnji prihodnosti doseže mir mej Nemci in Čehi, in da je vsled tega mirno zasedanje poslanske zbornice onemogočeno.

Dunaj 20. decembra. Cesar je danes češkega dež. maršala princa Lobkovica vzprejel v posebni avdijenciji. Zatrjuje se, da je vlada izbrala princa Lobkovica za posredovalca pri novi akciji v svrhu porazumljenja mej Nemci in Čehi.

Praga 20. decembra. Ob mnogoštevilni udeležbi vršil se je včeraj shod zaupnih mož mladočeške stranke, na katerem je dr. Herold poročal o zadnjih parlamentarnih dogodbah in o taktiskem postopanju čeških poslancev. Po daljši debati je shod vzprejel šest resolucij. Prva pravi: Uvažuje, da boj nemške obstrukcije, združene s socialnimi demokrati, proti vladi in proti osebi grofa Badenija ni bil boj mej vlado in opozicijo, ampak boj za gospodarstvo Nemcev nad Slovani in proti ravnopravnosti Slovanov, in dalje, da je bil

napad na predsedništvo izbruh te gospodstvaželjnosti, izreka shod, da je bilo taktiško postopanje čeških poslancev v tem boju korektno in primerno ter je odobrava in izreka poslancem zahvalo in zaupanje in obžaluje, da je surova sila, s katero so Nemci nastopili in da so v parlamentu in zunaj parlamenta proti pravicam češkega naroda uprizorjene revolte imele uspeh, da je odstopilo ministerstvo, katero je imelo voljo, pomoči češkemu narodu do pristojecih mu pravic; shod izreka, da navdajajo take premembe v vladi češki narod z nevoljo in ga vznemirjajo. Druga resolucija odobrava, da ostanejo češki poslanci v parlamentarni večini in izreka upanje, da se solidarnost v večini združenih strank ne pokaže samo v defenzivi, ampak, da se pokaže tudi tedaj, ko bode prilika dejansko izvršiti v adresnem načrtu formulirani program. Tretja resolucija izreka žejo, da se mej Nemci in Čehi doseže porazumljenje in to na podlagi polne paritete obeh narodov in nerazdeljivosti češkega kraljestva ter pravi, da — popolno uvažuje pripravljenost čeških poslancev, pogajati se z Nemci tudi po Badenijevem odstopu in doseči z žrtvami porazumljenje z njimi — z ozirom na izzivajoče vedenje Nemcev in z ozirom na gonjo, katero so uprizorili proti Čehom, ne smatra sedanjega trenutka primeruim za nova pogajanja. Zajedno protestira shod v naprej proti vsaki, brez privoljenja čeških poslancev izvršeni utesnitvi jezikovnih naredb in izjavlja, da bi se jej češki narod uprl z najbrezobzirnejšo odločnostjo. Četrta resolucija protestuje proti razdelitvi češkega kraljestva v dva dela ter povljarja, da se bo češki narod proti temu boril z vso silo, tudi zategadelj, ker bi se s tem oškodila integriteta habsburške monarhije. Peta resolucija zahteva naj se da dež. zborom prilika, da se izrekó o sedanjem položaju, in naj se jim da čas, da rešijo pripadajoče jim agende, ker v drž. zboru po krivdi Nemcev ni bilo možno nikako pozitivno delo. Šesta resolucija obsoja dogodbe v Pragi, povdarja, da ni zanje odgovoren noben sloj češkega prebivalstva, zavrača poskuse nemškega časopisja, fruktificirati te dogodbe proti češkemu narodu in zahteva varstva za češke manjšine v nemških krajih ter odpravo nagle sodbe v Pragi. — Na predlog necega zaupnega moža, kateri se slučajno zove Ebenhoch, je shod poslal brzojavne pozdrave grofu Badeniju, prezidentu mesta Krakova, predsedstvu poslanske zbornice in vsem načelnikom v desnici združenih klubov. Po shodu so zborovalci dru. Heroldu, dru. Englu, dru. Gregru, dru. Pacaku in županu dru. Podlipnemu priredili prisrčne ovacije.

Praga 20. decembra. Nemško vseučilišče je poslalo posebno profesorsko deputacijo k ministerskemu predsedniku baronu Gautschu in naučnemu ministru grofu Latourju prositi ju, naj zagotovita varnost nemškega vseučilišča. Tej želji ugoti vlada na ta način, da napravi poleg vseučilišča policijsko ekspozituro.

Praga 20. decembra. Wolf je prišel oznanjat svoj evangelij v Ustje. 3000 nacionalcev ga je pozdravilo s „Heil“-tulenjem in ga spremilo v mesto prepevaje „Wacht am Rhein“.

Praga 20. decembra. Ker se zadnje dni ni primeril noben izgred, je vlada zmanjšala tukajšnjo posadko.

Gradec 20. decembra. Po vsem mestu so bili skrivaj nabiti lepaki z napisom: Splošna volilna pravica! Nobena nagodba! Personalna unija z Ogersko! Nemški državni jezik. Policija je lepake odstranila.

Kolonija 20. decembra. „Köln. Ztg.“ prinaša vlevažno izjavo glede dejstva, da je Rusija zasedla Port Artur. List pravi, da to nemških političnih krogov ni presenetilo. Vladivostok že davno ni zadostoval kot glavni pristan ruske mornarice na vzhodu in je bilo vsled tega zasedenja Port Arturja samo vprašanje časa. Okupacija tega pristana ne kolidira z nemškimi interesi, ampak je samo nadaljevanje akcije, kateri Nemčija ne nasprotuje.

Kakor čujemo, so nekateri lekarnarji ponižali ceno za Santal Midy; mladi ljudje naj se nikar ne zmenijo za cenene, njih zdravju in njih denarnemu žepu škodljive ponudbe in lahko so zagotovljeni, da ozdravijo. II (243—3)

V torek, dné 21. decembra 1897.

Kot gost nastopi zadnjikrat gospa **Borštnik-Zvonarjeva**, član hrvatskega deželnega gledališča v Zagrebu.

Cvrček.

Slika iz kmetkega življenja v petih dejanjih, po Charlotti Birch-Pfeifferjevi poslovenil Davorin Hostnik. Režiser gospod Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7¹/₈ uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v nedeljo, dné 26. decembra 1897.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306²/₂ m.

Decembar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	745.4	-1.0	sr. szah.	oblačno	
19.	7. zjutraj	742.6	-1.6	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	741.6	-2.5	sl. svzh.	oblačno	
20.	9. zvečer	743.1	-2.2	sr. szah.	oblačno	
	7. zjutraj	741.2	-1.3	sr. jzah.	oblačno	0.4
	2. popol.	739.6	0.9	sl. sever	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje -0.3° in -2.4°, za 1.6° nad in 0.4° pod normalom. — Po noči na 20. je padlo malo snega.

Dunajska borza

dne 20. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 50	kr
Skupni državni dolg v srebru	101	"	50
Avstrijska zlata renta	121	"	20
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	55
Ogerska zlata renta 4%	121	"	50
Ogerska kronska renta 4%	99	"	50
Avstro-ogerske bančne delnice	942	"	—
Kreditne delnice	350	"	10
London vista	120	"	25
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	—
20 mark	11	"	81
20 frankov	9	"	55
Italijanski bankovci	45	"	62 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	"	70

Dne 18. decembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	25
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	98	"	40
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50
Ljubljanske srečke	23	"	25
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	50
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	454	"	—
Papirnat rubelj	1	"	27 ³ / ₄

Tužnim srcem javlja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naju ljubljeni sinček

Karol

sinoči ob 1¹/₂ 11. uri po kratki, mučni bolezni v 4. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal. Pogreb boše jutri popoldne ob 1¹/₂ 3. uri iz hiše na Glavnem trgu št. 18.

V Ljubljani, dne 19. decembra 1897.

Karol in Marija Planinšek

(1947)

stariši.

Pozor!

Jutri v torek dné 21. t. m. ob 3. uri popoldne (1941)

JOUR-FIXE

vseh obrtnikov

v gostilni gosp. Josipa Kramarja

Dunajska cesta št 5

Praktikantinja

z brzojavnim izpitom, slovenskega in nemškega jezika zmožna, vzprejme se takoj pri počtnem uradu v Brežicah ob Savi. (1916—3)

Na prodaj je

več kupov stare opeke

pri hiši št. 11 na Sv. Jakoba trgu v Ljubljani. (1932—2)

Karol Recknagel

v Ljubljani, Mestni trg št. 3 in 24 priporoča za

Božična darila

bogato izber

svilnih in volnenih ogrinjal za glavo, dobro delanih in izbornih se prilagajočih modrcem.

Kravate

najnovejše od 25 kr. naprej.

Srajce, ovratniki, manšete. Vseh vrst

predpasniki

za gospe, otroke in za služilce.

Kožuhovino, mufe, čepice, ovratnike. Rokavice glače in volnene.

Nogavice, kamaše

po najnižjih cenah (1928—2)

Pristne peterburške galoše.

Potrjeni najglobokejše bolesi naznanjamo v brezimni žalosti, da je naš srčno ljubljeni, nepozabni soprog, oče, tast in svak, gospod

Fran Kočever pl. Kondenheim

predsednik c. kr. deželnega sodišča, vitez ces. avst. Leopoldovega reda, častni meščan trga Cirknice itd. itd.

v 65. letu svoje, dela in častipolne, neizčrpne dobrote, skrbi in požrtvovalnosti za vse svoje izpolnjene dôle, dné 19. decembra t. l., prejemši svete zakramente za umirajoče, po mučni bolezni prerano preminul.

Pozemski ostanki dragega pokojnika bodo se v torek, dné 21. decembra t. l. ob 1¹/₄ uri popoldne v hiši žalosti, Vegove ulice št. 2, svečanostno blagoslovili in potem na pokopališču pri sv. Krištofu v rodbinsko rakev k večnemu počitku položili.

Svete maše zadušnice brale se bodo v sredo, dné 22. decembra t. l., ob 10. uri dopoldne v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani.

V Ljubljani, dné 19. decembra 1897.

(1944)

Antonija Kočever pl. Kondenheim roj. Konda soproga, Dr. Fran Kočever pl. Kondenheim, c. kr. drž. pravd. namestnik; Dr. Otokar Kočever pl. Kondenheim, c. kr. avskultant; Gvido Kočever pl. Kondenheim, stud. gymn., sinovi; Jeanette Steinauer roj. Konda, udova fužinarja, Viljemina Konda, Marija Konda, svakinje; Ada Kočever pl. Kondenheim roj. Čuček, sinaha.

VIZITNICE Národna Tiskarna.

priporoča

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepreprečno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljše sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se stem zdravlilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

Velecenjeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojni poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

(1360—12)

Primerna božična in novoletna darila.

Friderik Hoffman

urar v Ljubljani, Dunajska cesta priporoča svojo bogato zalogo vseh vrst ur po najnižjih cenah.

Novosti v salonskih urah kakor tudi miniaturne bronzaste ure in garniture so vedno na skladišču. (1943—1)

Najlepša in najboljša fačona v modrcih za dame in dekleta, ravnodržalci. Najnovejše svilno blago, žametni peluche, čipke, trakovi, venčni trakovi z napisi, predpasniki, šerpe, avbice, maher- in volnate rute, srajce, ovratniki, manšete, kravate, rokavice, nogavice, najnovejši posamentirski nakiti, gumbi, volne, cvirni, podšívno blago in vsi v to stroko spadajoči predmeti.

Z velespoštovanjem

(1925—2)

Ana Šinkovic

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 19.

Talivniški mojster in topilniški delavci

za Italijo

se iščejo.

Za na novo ustanovivšo se

topilnico za živo srebro

na Toskanskem se išče v gradbi in v delovanji novih Idrijskih živosrebrnih šahtovnih peči izveden in zanesljiv nadzornik peči ali topilnice, talivniški mojster (Hüttenmeister) in nekaj topilniških delavcev, ki so izvedeni v ravnanji s pečmi. Službe se nastopijo skoro. Zahteve plače, oziroma mezde, naj se pošiljajo pod G. L. 1325 Rudolfu Mosse, Freiburg, Baden. (1933—2)